

Sygn. akt V RC 976/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kamykowska

Protokolant: Justyna Nowak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r. w Warszawie

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko K. P.

z udziałem prokuratura Prokuratury Rejonowej W. – P. w W.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. ustanawia z dniem 31 października 2014r. rozdzielność majątkową między J. P., a K. P. wynikającą z zawartego w dniu 24 maja 2008 r. przez strony związku małżeńskiego w Urzędzie Stanu Cywilnego w m.st. W. za numerem aktu I/1824/2008;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego;

IV. zasądza od pozwanej K. P. na rzecz powoda J. P. kwotę 200 (dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 31 października 2014 r. (data prezentaty) J. P. zwrócił się do tutejszego Sądu o ustanowienie z dniem 10 stycznia 2014 r. (data złożenia pozwu o rozwód) rozdzielności majątkowej między J. P., a pozwaną K. P., których wspólność majątkowa wynika z zawartego przez nich małżeństwa w dniu 24 maja 2008 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego m.st. W. za numerem aktu małżeństwa I/1824/2008 oraz o zasądzenie kosztów postępowania (pozew k. 2, protokół rozprawy k. 224).

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 29 grudnia 2014 r. (data stempla pocztowego) sprecyzowanej na rozprawie w dniu 27 lutego 2015 r. pozwana K. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o ustanowienie rozdzielności majątkowej między stronami z dniem uprawomocnienia się wyroku oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego (odpowiedź na pozew k. 46, protokół rozprawy k. 224).

Prokurator Prokuratury Rejonowej W. – P. w W. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. oraz K. P. zawarli związek małżeński w dniu 24 maja 2008 r. w W. przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego m.st. W., zarejestrowany za numerem aktu małżeństwa I/1824/2008. Strony zamieszkiwały wspólnie w mieszkaniu stanowiącym majątek małżonków, zakupionym za kredyt hipoteczny zaciągnięty we frankach szwajcarskich w

wysokości 137000 CHF (miesięczna rata 1800 zł), zlokalizowanym w W. przy ul. (...). Mieszkanie posiada 3 pokoje. Obecnie jeden zajmuje powód, drugi małoletni syn stron, pozwana zajmuje natomiast salon, a nocuje w pokoju dziecka. Na opłaty eksploatacyjne mieszkania składa się czynsz w wysokości 650 z, oraz faktura VAT za energię elektryczną w wysokości ok. 150 zł miesięcznie. Rachunki miesięczne za prąd są niższe, niż przed wyprowadzką pozwanej ze wspólnego mieszkania stron. Strony od początku pozostawały w konflikcie co wydatków. Powód miał zastrzeżenia do pozwanej, że w mniejszym stopniu przyczynia się do utrzymania rodziny, a trwoni pieniądze na niepotrzebne wydatki. Przed wyprowadzką z mieszkania K. P. robiła zakupy do mieszkania, sprzątała.

J. P. ma 35 lat. Z wykształcenia jest ekonomistą, zatrudniony jest w firmie (...). Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 3700 zł. K. P. ma 33 lata. Z wykształcenia jest politologiem. Wcześniej wspólnie z powodem pracowała w O. Polska z wynagrodzeniem 3700 zł. K. P. zwolniła się i zatrudniła w schronisku dla zwierząt z wynagrodzeniem w wysokości 1700 zł. Obecnie K. P. pracuje w korporacji gdzie zarabia więcej niż w poprzednich miejscach pracy.

K. P. oraz J. P. od początku trwania małżeństwa posiadali oddzielne konta. Nie chcieli mieć wspólnego. Powód wraz z pozwaną nie ustalali wspólnych wydatków. Strony do roku 2012 rozliczały wspólnie zeznania podatkowe. Obecnie czynią to oddzielnie.

Z uwagi na pobyt w szpitalu powód J. P. otrzymał w 2010 – 2011 roku odszkodowanie w wysokości 15000 zł. O uzyskaniu odszkodowania nie informował żony. K. P. podejmowała działania w celu uzyskania odszkodowania od dewelopera za opóźnienie w podpisaniu aktu notarialnego, uzyskując kwotę 6500 zł, z której część została przeznaczona na spłatę zaległości czynszu, a część przelana konto powoda.

W skład majątku wspólnego małżonków wchodzi samochód marki O. (...), zakupiony przez powoda w 2012 r. ze środków finansowych powoda uzyskanych z wynagrodzenia oraz zaciągniętej u rodziców powoda pożyczki w wysokości 8000 zł. Pozwana wiedziała o planach zakupu auta.

Podczas trwania małżeństwa stron, K. P. zaciągnęła w zakładzie pracy pożyczkę, na spłatę zobowiązań finansowych zawartych przed zawarciem małżeństwa. W 2013 r. pozwana zaciągnęła kredyt na zakup laptopa. Został on spłacony przed terminem. O zaciąganych zobowiązaniach finansowych nie wiedział małżonek K. P.. Do pozwanej przychodziły wezwania z firm windykacyjnych oraz pisma w sprawie zaległości od O..

Pozwana K. P. w 2011 r. oświadczyła mężowi, że nie chce z nim być. Pomiędzy stronami, w dniu 10 stycznia 2014 r. zawisła przed Sądem Okręgowym Warszawa P. w W., I Wydziałem Cywilnym sprawa o rozwód, zarejestrowana w repertorium I C pod numerem 43/14, zainicjowana pozwem J. P.. Pozew o rozwód złożyła również K. P..

Umową z dnia 1 czerwca 2014 r. A. D. użyczyła i oddała w bezpłatne użytkowanie K. P. dom o powierzchni 160 m² położony w S. przy ul. (...). Do mieszkania tego przeprowadziła się pozwana wraz z synem i obecnym partnerem. K. P. wypisała syna stron ze szkoły bez wiedzy jego ojca, po czym zapisała do placówki edukacyjnej w S.. Na mocy postanowienia zabezpieczającego Sądu Okręgowego wydanego w sprawie rozwodowej ustalono, iż miejscem zamieszkania małoletniego dziecka stron będzie miejsce zamieszkania jego ojca, ustalono również kontakty pozwanej z synem oraz zasądzone od matki na rzecz małoletniego dziecka alimenty. Świadczenie alimentacyjne uzyskiwane jest przez ojca małoletniego w drodze egzekucji komorniczej. W październiku 2014 r. wraz z powrotem P. P. do domu jego ojca, do mieszkania stron przeprowadziła się również pozwana. W lokalu przebywa sporadycznie. Powód wychodzi z synem do szkoły o godzinie 7:00 rano, zaś po J. P. mieszkanie opuszczała pozwana. Potrafiła wówczas zostawić włączone światło oraz odkręcone zawory z wodą. K. P. do mieszkania wracała w godzinach wieczornych, kiedy trzeba uśpić małoletniego syna stron. Gdy dziecko zasnęło, pozwana potrafiła wyjść z mieszkania i wrócić po godzinie 23:00. Pozwana na weekendy wyjeżdża z domu. Wychodzi w piątek i w niedzielę wieczór wraca, chyba że jest to weekend, w który przypadają jej kontakty z synem. Wówczas odbiera dziecko o 18:00 i razem wyjeżdżają. Wracają po godzinie 18:00 w niedzielę. Pozwana partycypuje w kosztach utrzymania syna, kupuje mu środki czystości, wyżywienie, książki, ubrania oraz zabawki. Chodzi z nim na dodatkowe zajęcia oraz zbiórki harcerskie.

K. P. od momentu powrotu do mieszkania zaprzestała dbania o generalny porządek oraz dokonywania zakupów dla całej rodziny. Rzadko kiedy partycypowała w kosztach utrzymania lokalu, jak również spłacie innych zobowiązań. Dochodziło również do sytuacji, w których pozwana wynosiła z domu przedmioty codziennego użytku, stanowiące majątek wspólny małżonków. K. P. uiszczala opłaty za przedszkole. W przypadku zaistnienia zaległości bądź opóźnienia, opłaty te uiszczal powód.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. Podstawę ustaleń sądu stanowiły przede wszystkim dokumenty w postaci: odpisu skróconego aktu małżeństwa k. 9, kopia pozwu o rozwód k. 10, kopia pozwu o rozwód k. 20, umowy użyczenia lokalu k. 25, fotokopii protokołu rozprawy rozwodowej k. 51, potwierdzeń przelewów k. 62-172, zestawień wpłat na mieszkanie k. 191-192, e-mail dystrybutora energii elektrycznej k. 193, rozliczeń mediów k. 202-204, 211-216; a także zeznania świadków M. P. k. 42, A. K. k. 217, E. P. k. 218 i A. M. k. 219; oraz zeznania stron J. P. k. 221 i K. P. k. 223.

Autentyczność wyżej wskazanych dokumentów oraz ich treść nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, dlatego też Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. Sąd nie wziął pod uwagę dowodów w postaci decyzji podatkowych, albowiem świadczyły one jedynie o wymiarze podatku od nieruchomości, nie wskazując jednocześnie czy należność została opłacona i kto jej dokonał.

Odnosząc się do zeznań świadków Sąd dał wiarę w zakresie w jakim pozostają one w zgodzie ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz wzajemnie się uzupełniają, w szczególności w odniesieniu do sytuacji rodzinnej stron, separacji faktycznej małżonków, posiadania przez nich oddzielnych rachunków bankowych, braku współdziałania i podejmowania decyzji w zakresie wspólnego majątku oraz dokonywanych rozliczeń z Urzędem Skarbowym. W pozostałym zakresie Sąd nie brał pod uwagę zeznań świadków, albowiem nie były one odzwierciedleniem własnych przeżyć i spostrzeżeń, a odtworzeniem zdarzeń i opinii stron postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom stron, w zakresie w jakim pozostają one we zgodności oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo z uwagi na częściową zasadność zasługuje na uwzględnienie jedynie w części, w pozostałym zakresie podlega oddaleniu jako niezasadne.

Wspólność majątkowa między małżonkami powstaje z mocy samego prawa z chwilą zawarcia małżeństwa i co do zasady obejmuje przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. (art. 31 § 1 k.r.o.) Natomiast, zgodnie z treścią art. 52 § 1 k.r.o., z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej. Jak stanowi art. 52 § 2 k.r.o. rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach Sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa

Ustawa nie definiuje pojęcia „ważne powody”. Ważny powód uzasadniający zniesienie wspólności majątkowej może stanowić separacja faktyczna małżonków uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym. Obojętne przy tym jest, czy zachodzi trwały i zupełny rozkład pożycia małżeńskiego. Z żądaniem zniesienia wspólności majątkowej może wystąpić również małżonek, który jest wyłącznie winny separacji. (wyrok SN z dnia 13.05.1997 r. III CKN 51/97)

Za ważne powody można uznać również okoliczności, których źródła tkwią w rozdzwiewkach między małżonkami natury osobistej, stwarzających taką sytuację, że wykonywanie zarządu przez jednego z małżonków nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione i że wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny (wyrok SN z dnia 06.11.1972 r. III CRN 250/72). Ponadto, jak słusznie wskazuje doktryna, za słuszne powody uzasadniające ustanowienie rozdzielnosci majątkowej można uznać: trwonienie majątku wspólnego, rażąca niegospodarność, uchylanie się od pomnażania i utrzymywania majątku wspólnego lub

zatrzymanie tego majątku dla siebie (Jacek Wierciński (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Wyd. LexisNexis, Warszawa 2014 r., s. 473).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 stycznia 2005 r. III CK 112/04 wskazuje ponadto, że przesłanką zastosowania art. 52 § 1 kro jest trwałe zerwanie wszelkich stosunków majątkowych oraz brak możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych, jako konsekwencji uprzedniego ustania więzi rodzinno-prawnych między małżonkami i co za tym idzie powstania trwałego stanu separacji faktycznej. Natomiast w wyroku z 13 stycznia 2000 r. Sąd Najwyższy wskazał, że ważnym powodem w rozumieniu art. 52 § 1 kro nie jest każda postać separacji faktycznej małżonków, lecz tylko taka, która zarazem uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym.

Odnosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż niewątpliwie spełnione zostały przesłanki ustanowienia rozdzielnosci majątkowej pomiędzy J., a K. P.. Postawa oraz stanowisko strony pozwanej w procesie, wskazuje wyraźnie na fakt, iż K. P. jest świadoma istnienia separacji małżonków, braku ich współdziałania w zakresie zarządu majątkiem wspólnym oraz ziszczenia się przesłanek ustanowienia rozdzielnosci majątkowej, dlatego też w większym zakresie aniżeli ustanowienie rozdzielnosci małżeńskiej, istotna staje się kwestia początkowej daty jej ustanowienia. Ponadto „wyjątkowym wypadkiem” dostatecznie uzasadniającym ustanowienie rozdzielnosci majątkowej oraz warunkującym ziszczenie się przesłanek jej ustanowienia, jest moment wymiany przez pozwaną zamków do drzwi wspólnej nieruchomości oraz kłódki do bramy wjazdowej. Takie postępowanie K. P., doprowadziło do pozbawienia władztwa J. P. nad wspólnym mieszkaniem, a tym samym skutecznie uniemożliwiło powodowi zarząd majątkiem wspólnym małżonków. Należy również uznać, iż od momentu przeprowadzki K. P. do użyczonego domu w S. pomiędzy stronami nastąpiła separacja faktyczna, przy czym trwa ona dalej pomimo powrotu pozwanej do mieszkania wspólnego małżonków. Stanowisko takie znajduje uzasadnienie w zachowaniu pozwanej, która wyraźnie oświadcza, że nie chce być dalej z pozwanym, jej corpus i animus miejsca zamieszkania znajduje się obecnie w S., a powrót pozwanej do mieszkania jest jedynie wynikiem jej chęci pozostania obecną w życiu dziecka. Następnie wskazać potrzeba, że każda ze stron samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe, pomimo zamieszkiwania we wspólnym mieszkaniu K. P. zaprzestała partycypacji w kosztach jego utrzymania, ograniczając się jedynie do wspierania gospodarstwa domowego w kwestiach dotyczących małoletniego syna stron. Pomiędzy powodem, a pozwaną w Sądzie Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie toczy się sprawa rozwodowa. Wskazać ponadto należy, iż strony pozostają w konflikcie nie tylko na płaszczyźnie finansowej ale i życiowej, czyniąc sobie wzajemne uszczypliwości. K. i J. P. nie są w stanie osiągnąć porozumienia w kwestiach finansowych, powód czyni zarzuty małżonce, że nie przyczynia się ona do większego wkładu w utrzymaniu mieszkania i dokonuje zbędnych oraz drogich zakupów. Małżonkowie nigdy nie posiadali wspólnego konta, nie posiadali dostępu do kont drugiego małżonka, nie znali również swoich miesięcznych dochodów. Strony oddzielnie zarządzają swoimi finansami. W chwili obecnej pomimo wspólnego zamieszkiwania w jednym lokalu całkowicie ustała pomiędzy nimi więź gospodarcza, pomimo wspólnego kredytu mieszkaniowego, którego koszt w całości opłaca powód. Warto również podkreślić, iż strony ostatnio wspólnie rozliczały się w 2012 r. Wobec przytoczonych okoliczności, oczywista jest niemożność prowadzenia przez strony wspólnego zarządu majątkiem i zasadne jest orzeczenie rozdzielnosci majątkowej.

Z uwagi na powyższe, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 52 § 1 i 2 k.r.o. ustanowił z dniem 13 marca 2015 roku rozdzielnosc majątkową między J., a K. P.. Datą orzeczenia rozdzielnosci jest dzień wniesienia powództwa o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej, albowiem w ocenie Sądu brak jest jednoznacznych oraz ważnych przesłanek uzasadniających ustanowienie rozdzielnosci majątkowej z datą wniesienia powództwa o rozwód przez J. P., dlatego też należało ją ustalić na dzień wniesienia powództwa o ustanowienie rozdzielnosci.

Sąd w punkcie II orzeczenia oddalił powództwo w pozostałym zakresie na podstawie art. 52 § 1 i 2 k.r.o. a contrario.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd w punkcie III wyroku zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego na podstawie art. 100 k.p.c., zasądzając jednocześnie w punkcie IV od pozwanej K. P. na rzecz powoda J. P. kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na podstawie art. 98 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji wyroku.